

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/37/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204305
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4418204305.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. E., B. XX/XX, zastúpená advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Pribinova 9, IČO: 36 813 401, proti žalovanému: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., H. XXX, zastúpený advokátom: JUDr. Michal Roštár, so sídlom Turzovka, Ľ. Štúra 27, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13C/57/2018-337 zo dňa 3. marca 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. V záhlaví označeným rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patrí osobné motorové vozidlo Ford C-max (VIN I.) a pasíva - nesplatená časť hypotekárneho úveru v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava č. XXXXXXXXXXXX vo výške 16.686,91 eura, dlh voči SPP a.s. Bratislava vyplývajúci z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 9C/174/2016-561 zo dňa 17.06.2020 a z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky 9C/174/2016-602 zo dňa 03.09.2020 pozostávajúci z istiny vo výške 756,61 eura s príslušenstvom a z trov konania v sume 778,50 eura. Súd bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyporiadal tak, že osobné motorové vozidlo Ford C-max, VIN: I. prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorú titulom finančného vyrovnania podielov zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 496,98 eura do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Žiadnej zo strán sporu súd nárok na náhradu trov konania nepriznal v zmysle § 255 ods. 1 CSP. Obom uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Nové Zámky 45 eur z titulu súdneho poplatku do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (položka 6b prílohy zákona o súdnych poplatkoch).

1.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozvodu ich manželstva dňa 16.12.2015. V konečnom návrhu uvádzala, že predmet ich BSM tvorí už iba vozidlo Ford a splátky úveru, ktoré po právoplatnosti rozvodu manželstva uhradila ona, teda suma 6.839 eur. Pokiaľ ide o nárok žalovaného na započítanie sumy 15.000 eur bola názoru, že nemá byť osobitne vysporiadaný, pretože tieto prostriedky boli za trvania BSM použité na spoločnú domácnosť, keď v danom období boli obaja nezamestnaní, žalovaný dokonca určitý čas vo výkone trestu, nemali pravidelný príjem, mali tri deti, úvery a že tieto peniaze sa spotrebovali, pričom v konaní sa nepreukázalo, že by žalobkyňa tieto peniaze bola použila pre svoje potreby, keď je zrejmé, že ledva vedela užiť seba a tri maloleté deti strán sporu.

1.2. Žalovaný namietal, že počas jeho pobytu vo výkone trestu prišli na účet žalobkyne prostriedky z predaja bytu v Turzovke, ktorý účet bol jediným ich účtom a že tieto prostriedky treba vyporiadať. Uviedol, že bolo zistené, koľko zo spoločného úveru zaplatila žalobkyňa a koľko z úveru zaplatil on, zaplatil menej, rozdielom je suma 3.860,71 eura, z toho náleží žalobkyňi polovica. A pokiaľ ide o platby do SPP

tie uhradil on v sume 1.854,66 eura, z ktorých mu chodí jedna polovica. Vozidlo Ford žiadal prikázať žalobkyni a z jeho hodnoty, na ktorej sa zhodli vo výške 3.000 eur žiadal vyplatiť polovicu a do BSM tiež prikázať finančné prostriedky z predaja bytu v sume 8.000 eur žiadal zaviazat' žalobkyňu polovicu uhradiť žalovanému, keď tvrdil, že ide o časť prostriedkov, ktoré za predaj spoločného bytu prišli na jej účet a z nich túto časť žalobkyňa použila pre svoju potrebu a navrhol, aby žalobkyni súd prikázal uhradiť sumu 4.496,97 eura.

1.3. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že manželstvo strán sporu bolo právoplatne rozvedené dňa 16.12.2015. Ku dňu rozvodu manželstva do masy BSM podľa zhodných tvrdení strán sporu patrili: nehnuteľnosť (v kat. území D. E., zapísaná na LV č. XXX, parc. č. XXX/X J. XXX/X a dom č. súp. XX), motorové vozidlo Ford C-max a tiež pasíva strán sporu pozostávajúce z nesplatenej časti úveru v Slovenskej sporiteľni a.s. Bratislava č. XXXXXXXXXXXX vo výške 16.686,91 eura. Z úveru patriaceho do BSM strán sporu uhradili zo svojich prostriedkov žalobkyňa sumu 10.273,71 eura a žalovaný sumu 6.413 eur, teda žalobkyňa uhradila sumu o 3.860,71 eura vyššiu než žalovaný, z nej jej náleží 1, teda suma 1.930,35 eura. Uvedený dlh žalovaného voči SPP a.s. Bratislava, k zaplateniu ktorého bol žalovaný zaviazaný a ktorý aj uhradil, vznikol za trvania manželstva strán sporu a je teda predmetom jeho vysporiadania ako pasívum, teda platí, že suma, ktorú z tohto dlhu uhradil žalovaný (z vlastných prostriedkov po rozvedení manželstva) bolo uhradených z jeho výlučného majetku na majetok v BSM a teda že 1 z tejto sumy (1 zo sumy 1.854,66 eura, t. j. 927,33 eura) je žalobkyňa povinná žalovanému uhradiť. Ku dňu rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM strán sporu z týchto vecí nepatrila do ich BSM nehnuteľnosť, ktorú strany sporu v priebehu konania predali a kúpnu cenu si rovným dielom rozdelili, preto súd nehnuteľné veci nevyporiadaval. Strany sporu sa zhodli na tom, že do ich BSM patrí osobné motorové vozidlo Ford C-Max, ktorého hodnota ku dňu rozvodu ich manželstva predstavuje sumu 3.000 eur. Vozidlo prikázal súd do výlučného vlastníctva žalobkyne a tá je preto povinná 1 z hodnoty tohto vozidla (t. j. sumu 1.500 eur) uhradiť žalovanému.

1.4. Žalovaný tvrdil, že do majetku, ktorý je treba vyporiadať, patrí suma 8.000 eur, ktorú žiadal vyporiadať tak, že žalobkyňa bude zaviazaná uhradiť mu sumu 4.000 eur. Malo ísť o časť kúpnej ceny, ktorá na účet žalobkyne, ktorý bol ich jediným účtom, prišla ako druhá časť za predaj bytu v G.. Zhodli sa na tom, že tieto finančné prostriedky na účet prišli a spotrebovala ich výlučne žalobkyňa, keď za 7 mesiacov, čo bol on vo výkone trestu, sa tieto minuli a keď započíta na každý mesiac sumu 1.000 eur, ktorú považuje na chod domácnosti za primeranú, zostáva 8.000 eur, ktoré minula sama žalobkyňa, preto je z tejto sumy povinná polovicu mu zaplatiť. Podľa súdu bolo preukázané, že na účet žalobkyne počas trvania manželstva (dňa 19.07.2013 a dňa 22.08.2013) bola pripísaná suma 15.000 eur a nejakú jej časť žalobkyňa použila pre svoju potrebu, teda nie ako udávala, na chod domácnosti a výživu detí v období, kedy strany sporu nemali iný príjem, než sociálne dávky. Z obsahu listín nesporne vyplýva aké prostriedky na uvedený účet žalobkyne (ktorého disponentom bol aj žalovaný) v rozhodnom období prišli, boli preukázané aj vykonané výbery. Uviedol, že je možné s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou konštatovať, že nakoľko žalovanému k tomuto účtu nebola vydaná žiadna karta a keď hotovostné výbery uskutočnila žalobkyňa, pričom v období od 13.01.2013 do 24.06.2014 bol žalovaný vo výkone trestu, všetky výbery z účtu uskutočnila žalobkyňa. Súd dodal, že v uvedenom období od nástupu žalovaného do výkonu trestu do jeho návratu z neho (13.11.2013 - 24.06.2014) z uvedeného účtu bola odpísaná suma v celkovej výške 8.445,27 eura vrátane splátok úveru a všetkých poplatkov. Podľa názoru súdu po odpočítaní splátky úveru v sume 238 eur mesačne ide o sumu primerane vysokú na chod domácnosti s 3 maloletými deťmi a nemožno ju považovať za neprimeranú, navyše nie je zrejmé, na čo presne tieto prostriedky (obdobne ako aj ostatné položky výberu) konkrétne boli použité. Rovnako aj pre zostávajúce obdobie trvania manželstva strán sporu a pre spotrebovanie všetkých finančných prostriedkov z uvedeného účtu je potrebné konštatovať, že nie je možné zistiť na čo konkrétne tieto prostriedky boli použité a teda prijať tvrdenie žalovaného, že išlo o výnos spoločných prostriedkov na majetok žalobkyne. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoje tvrdenia, že by ich spoločné finančné prostriedky bola žalobkyňa použila pre svoju potrebu, a preto súd nemohol sumu 4.000 eur zohľadniť. Pokiaľ ide o výber v hotovosti z účtu žalobkyne dňa 07.03.2013 v sume 4.000 eur, ktorá sa javí svojou výškou byť neštandardnou, je zrejmé, že v uvedený deň strany sporu kupovali motorové vozidlo a to v podobnej cene a ide teda s najväčšou pravdepodobnosťou o výber na jeho kúpnu cenu. Z uvedených dôvodov súd do masy BSM zahrnul osobné motorové vozidlo Ford C-max a pasíva, ktorými sú nesplatená časť úveru v H. č. XXXXXXXXXXXX v sume 10.273,71 eura a pohľadávka SPP a.s. Bratislava voči stranám sporu, ktorá vyplýva z rozsudku a uznesenia Okresného súdu vo veci 9C/174/2016 a to v sume 1.854,66 eura, nakoľko vznikla za trvania manželstva. Splatená žalovaným

bola až v roku 2020 a sumu 1.854,66 eura, ktorú žalovaný za obe strany sporu z tohto dôvodu uhradil, je treba v jeho prospech (v sume 1) započítať ako sumu, ktorú žalovaný vynaložil na spoločný majetok strán sporu. Osobné motorové vozidlo Ford C-max v zmysle zhodných návrhov strán sporu prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá toto vozidlo i po rozvode manželstva strán sporu výlučne užíva a pokiaľ ide o finančné vyporiadanie rozhodol titulom finančného vyrovnania BSM strán sporu je žalobkyňa povinná uhradiť žalovanému sumu 469,98 eura.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok zmeniť a určiť, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu okrem už súdom prvej inštancie vo výroku rozsudku uvedených patria aj peňažné prostriedky v sume 8.000 eur a následne vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že peňažné prostriedky v tejto sume budú prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne a žalobkyňu zaviazat titulom finančného vyporiadania podielov zaplatiť mu sumu 4.496,98 eura a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Namietal nesprávne skutkové zistenia na základe vykonaných dôkazov uvedené v bode 32. v tom, že neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal tvrdenie, že by ich spoločné finančné prostriedky žalobkyňa použila na svoju potrebu, a preto súd nemohol sumu 4.000 eur zohľadniť. Nesúhlasil s týmto záverom súdu prvej inštancie, poukazujúc na oznámenie Stavebnej sporiteľne Wüstenrot, ktorým bolo preukázané, že 19.07.2013 a 22.08.2013 boli stranám sporu z predaja bytu vyplatené peňažné prostriedky patriace do BSM v sume 15.000 eur. Žalobkyňa v období júl až december 2013 realizovala viaceré výbery, ktoré nezodpovedajú ňou deklarovanej výdavkom na domácnosť. Išlo o výbery v júli 2013 v sume 1.050 eur, auguste 2013 v sume 3.800 eur, v septembri 2013 3.300 eur, v októbri 2013 1.850 eur, v novembri 2013 suma 2.020 eur a v decembri 2013 suma 5.200 eur, celkovo od 19.07.2013 do 31.12.2014 vybrala peňažné prostriedky v sume 14.020 eur. Na pojednávaní 27.01.2023 deklarovala výdavky na domácnosť od novembra 2013 do júna 2014 mesačne v sume 800 eur; k tomu požiadal odvolací súd oboznámiť sa so zvukovým záznamom. Žalobkyňa nepreukázala, na aké účely použila spoločné peňažné prostriedky v celkovej sume 15.000 eur. Obmedzila sa len na konštatovanie, že boli použité na chod domácnosti a potreby detí. Na pojednávaní dňa 30.09.2022 predložila čiastočné doklady, ktoré neboli z obdobia od 19.07.2013. Z jeho výsluchu na pojednávaní 27.01.2023 vyplynulo, že stranám bola vyplatená prvá časť kúpnej ceny v sume 19.000 eur, z ktorej sa zakúpilo auto a realizovala prerábka rodinného domu. Následne prišla časť kúpnej ceny 15.000 eur. Z výpisu účtu žalobkyne je zrejmé, že od júna 2013 do decembra 2013 boli na jej účet vyplácané aj jeho nároky z pracovného pomeru a sociálne poistenie a splátky hypotéky boli platené z jej účtu, preto nebolo nutné peniaze vyberať. Na pojednávaní 27.01.2023 čiastočne upustil z nároku uplatňovaného v konaní, pokiaľ ide o spoločné peňažné prostriedky, v dôsledku absencie príjmu počas výkonu trestu za 7 mesiacov a do BSM žiadal určiť z 15.000 eur len sumu 8.000 eur. Peňažné prostriedky nezodpovedajú žalobkyňou deklarovanej výdavkom na domácnosť za dané obdobie. Išlo o konanie motivované snahou ukrátiť ho o spoločné peňažné prostriedky. Ďalej namietal arbitrárnosť rozhodnutia, pre jeho zmätočnosť a nepreskúmateľnosť, keď súd na jednej strane konštatuje, že nejakú časť zo sumy 15.000 eur žalobkyňa použila pre svoju potrebu (bod 30.) a výbery s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou realizovala, avšak absolútne iracionálne v bode 31. rozsudku uvádza, že z jej účtu v období od 13.11.2013 do 24.06.2014 bola odpísaná suma 8.445,21 eura, ktorú uznal za neprimerane vysokú na chod domácnosti a dodal, že nie je možné zistiť, na čo finančné prostriedky boli použité. Žalobkyňa nepreukázala, ako naložila s finančnými prostriedkami v sume 15.000 eur, napriek tomu, že z vykonaného dokazovania bolo v období od 13.11.2013 do 24.06.2014 spoľahlivo zistené, že náklady boli v sume 800 eur, čo tvrdila sama žalobkyňa, resp. v sume 1.000 eur, ktoré uznal a o tieto v sume 7.000 eur znížil nárok na vyplatenie z peňazí získaných predajom bytu. V tomto prípade dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu preukázať použitie finančných prostriedkov.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odvolanie bolo podané neskoro, keďže 15 dňová lehota na podanie odvolania uplynula 03.04.2003 a odvolanie bolo doručené 04.04.2003. Inak sa stotožnila s názorom súdu prvej inštancie a s odôvodnením rozhodnutia ako aj s vykonaným dokazovaním a navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v tejto časti vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie v zmysle § 391 ods. 1 CSP.

4.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

4.2. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

5. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode, ktorý návrh podala voči žalovanému (ako bývalému manželovi) a ktorý bol doručený súdu dňa 22.08.2018 s tým, že manželstvo strán sporu zaniklo právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode dňa 16.12.2015. Žalobkyňa vo svojom návrhu uviedla, že predmet BSM tvorí už iba osobné vozidlo značky Ford a splátky úveru, ktoré po právoplatnosti rozvodu manželstva uhradila v sume 6.839 eur. Žalovaný v priebehu prvoinštančného konania súhlasil so započítaním platieb na úvery, ktoré tá-ktorá strana sporu zo svojich prostriedkov vynaložila na úvery vzniknuté za trvania manželstva a s hodnotou motorového vozidla (3.000 eur) a spôsobom vyporiadania hodnoty tohto vozidla, avšak žiadal, aby súd vyporiadal aj sumu 8.000 eur, ktorá podľa neho predstavuje sumu, ktorú žalovaná z finančných prostriedkov patriacich do ich BSM (ktoré prišli na jej účet za predaj bytu v Turzovke vo výške 15.000 eur) použila pre svoje potreby a že polovicu z nej (teda 4.000 eur) je mu povinná nahradiť, keď k tomuto výpočtu dospel tak, že z celkovej sumy 15.000 eur odpočítal za každý z mesiacov, počas ktorých bol vo výkone trestu (7 mesiacov) sumu 1.000 eur, ktorú považuje za primeranú bežným výdavkom na domácnosť, preto tvrdil, že zostávajúcu sumu 8.000 eur musela žalobkyňa použiť pre svoje potreby. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že určil, že do BSM strán sporu patrí osobné motorové vozidlo Ford C-max (VIN: I.) a pasíva: nesplatená časť hypotekárneho úveru v H. H. J.. Bratislava č. XXXXXXXXXX vo výške 16.686,91 eura dlh voči SPP a.s. Bratislava vyplývajúci z rozsudku Okresného súdu Nové Zámky 9C/174/2016-561 zo dňa 17.06.2020 a z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky 9C/174/2016-602 zo dňa 03.09.2020 pozostávajúci z istiny vo výške 756,61 eura s príslušenstvom a z trov konania v sume 778,50 eura (výrok I.) s tým, že bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu vyporiadal tak, že osobné motorové vozidlo Ford C-max, VIN: I., prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá je titulom finančného vyrovnania podielov zaplatiť žalobcovi sumu 496,98 eura do 3 dní po právoplatnosti rozsudku (výrok II.) a rozhodol, že žiadnej zo strán sporu nepriznáva nárok na náhradu trov konania (výrok III.). V rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia zaoberajúc sa námietkou žalovaného (bod 30. a 31. odôvodnenia napadnutého uznesenia) dospel k záveru, že žalovaný neuniesol dôkazné bremeno v tom, že nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že by ich spoločné finančné prostriedky bola žalobkyňa použila pre svoju potrebu (a preto je mu povinná 1 z nich uhradiť) a preto nemohol sumu 4.000 eur, ktorej zaplata sa žalovaný domáhal, pri vyporiadaní BSM zohľadniť (bod 32. odôvodnenia napadnutého uznesenia). V dôsledku vyššie uvedeného dospel k záveru, že vyporiadanie podľa § 150 Občianskeho zákonníka vykonal tak, že osobné motorové vozidlo Ford C-max v zmysle zhodných návrhov strán sporu prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá toto vozidlo i po rozvode manželstva strán sporu výlučne užíva a pokiaľ ide o finančné vyporiadanie rozhodol tak, že titulom finančného vyrovnania BSM strán sporu je žalobkyňa povinná uhradiť žalovanému sumu 469,98 eura.

6. Vyššie uvedené rozhodnutie napadol odvolaním žalovaný, poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d) a f) CSP namietajúc, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ako aj to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

6.1. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, t. j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, je vymedzený vadami konania, ktorými sú všetky vady s výnimkou tých, ktoré sú uvedené v § 389 CSP, ktoré spočívajú v chybnom postupe súdu, napr. pri dokazovaní (ak pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ustanoveniami), pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), v chybnom poučovaní účastníkov a v ďalších nedostatkoch jeho činnosti, ku ktorým došlo počas konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom tieto vady nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušenia predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávneho rozhodnutie vo veci.

6.2. K nesprávnym skutkovým zisteniam odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 192 až § 194 CSP.

7. Posudzujúc odvolanie žalovaného, v ktorom namietal najmä nepochopiteľnosť, zmätočnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia a to nielen vo všeobecnej rovine, ale najmä v súvislosti s posúdením jeho návrhu na započítanie sumy 8.000 eur do BSM a jej vyporiadania v rámci BSM (1/2), ktorej zaplatenia, resp. náhrady (1/2 zo sumy 8.000 eur t. j. 4.000 eur) sa domáhal od žalovanej, (poukazujúc najmä na bod 30. až 32 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), dospel odvolací súd k záveru o dôvodnosti jeho odvolania a to z dôvodov uvádzaných ďalej v rámci odôvodnenia tohto rozhodnutia.

8. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06). Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatnení. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

8.1. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

8.2. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03) (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Cdo 238/2008 zo dňa 30. novembra 2009).

9. Preskúmavajúc napadnuté rozhodnutie v zmysle odvolacej argumentácie žalovaného odvolací súd dáva do pozornosti, že súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia najskôr konštatoval (v bode 30. odôvodnenia), že sumu 15.000 eur, (pozn. odvolacieho súdu - suma ktorá bola žalobkyni počas trvania manželstva pripísaná na bankový účet využívaný oboma manželmi za predaj bytu v G.), alebo nejakú jej časť žalobkyňa použila pre svoju potrebu a nie ako žalobkyňa udávala, že tieto prostriedky použila na chod domácnosti a výživu detí v období, kedy strany sporu nemali iný príjem, než sociálne dávky. Taktiež uviedol, že v období od nástupu žalovaného do výkonu trestu do jeho návratu z neho (13.11.2013 - 24.06.2014) z vyššie uvedeného účtu bola odpísaná suma v celkovej výške 8.445,27 eura vrátane splátok úveru a všetkých poplatkov, ktoré výbery realizovala žalobkyňa. Následne však (nezrozumiteľne, resp. bez nejakého logického základu popri jeho predchádzajúcom závere, že sporné finančné prostriedky v sume 15.000 eur alebo nejakú ich časť žalobkyňa použila pre svoju potrebu a že neboli použité na chod domácnosti a výživu detí v období kedy strany sporu

nemali iný príjem, než sociálne dávky) vyslovil názor, že po odpočítaní splátky úveru v sume 238 eur mesačne ide o sumu primerane vysokú na chod domácnosti s 3 maloletými deťmi a nemožno ju považovať za neprimeranú, keď zároveň súd prvej inštancie vyslovil záver, že nie je zrejmé na čo presne tieto (vyššie špecifikované) prostriedky (obdobne ako aj ostatné položky výberu) konkrétne boli použité (bod 31. odôvodnenia posledná veta), avšak napriek tomu dospel k záveru, že zo strany žalovaného nedošlo k uneseniu dôkazného bremena ohľadom preukázania svojich tvrdení o tom, že by ich spoločné finančné prostriedky bola žalobkyňa použila pre svoju potrebu (pre ktorú skutočnosť by mu žalovaná bola povinná 1 z nich uhradiť), a preto nemohol túto sumu 4.000 eur, ktorej zaplataenia sa žalovaný domáhal, pri vyporiadaní BSM zohľadniť a tieto finančné prostriedky v konaní nezahrnul do masy BSM a nevyporiadaval ich (bod. 32. až 33 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

9.1. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné považovať za zrozumiteľné, logické a preskúmateľné, pretože nie je možné jednoznačne ustáliť, ako súd prvej inštancie vyhodnotil návrh žalovaného na započítanie sumy 8.000 eur do BSM a následné vyporiadanie tejto sumy v rámci BSM, ktorý dôvod zároveň zakladá nepreskúmateľnosť, zmätočnosť a predčasnosť takéhoto rozhodnutia. Zároveň takýto postup súdu prvej inštancie zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, keď ním dochádza k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces. Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V prípade, keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, alebo z nich v žiadnej nožnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, či čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

9.2. Odvolací súd ďalej uvádza, že v prípade, ak boli zo strany žalovanej realizované výbery finančných prostriedkov patriacich do BSM v časovom období, počas ktorého žalovaný k uvedenému účtu z objektívnych dôvodov nemal prístup (obdobie od novembra 2013 do júna 2014, kedy realizoval nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody - pozri vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 30.09.2022 - č. I. 320) a ak by tieto výbery boli vykonávané nad rámec finančných prostriedkov potrebných na výživu maloletých detí a chod domácnosti, ako to namieta žalovaný (keď podľa nesporných tvrdení strán sporu náklady na výživu maloletých detí a chod domácnosti predstavovali približne sumu 1.000 eur mesačne), tak dôkazné bremeno na preukázanie toho, že finančné prostriedky presahujúce rámec bežných výdavkov pre domácnosť zaťažuje žalobkyňu ako subjekt, ktorý v rozhodnom období uskutočňoval predmetné výbery a zabezpečoval chod domácnosti a výživu maloletých detí. V tejto súvislosti však odvolací súd považuje za potrebné zmieniť, že mu nie je celkom zrejma odvolacia argumentácia žalovaného, v rámci ktorej poukazoval na výbery z účtu vykonávané žalobkyňou nielen v období, kedy nemal objektívny prístup k predmetnému bankovému účtu, na ktorom sa nachádzali sporné finančné prostriedky (obdobie od novembra 2013 do júna 2014, počas ktorého žalovaný realizoval nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody), pretože zároveň poukazoval i na časové obdobie mimo uvedeného časového rámca, a to na obdobie od júla 2013 do decembra 2013. V konaní nebolo žiadnym spôsobom preukazované, že by žalovaný v období od júla 2013 do novembra 2013 nemohol disponovať predmetnými finančnými prostriedkami tvoriacimi predmet BSM, z dôvodu čoho možno prijať záver, že tieto boli využívané oboma manželmi spoločne, ktorá skutočnosť, by vylučovala možnosť započítania týchto finančných (za obdobie od júla 2013 do začiatku novembra 2013) prostriedkov žalovaným voči žalobkyňi.

10. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranou sporu (bližšie pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, či sp.zn. III. ÚS 60/04).

11. Keďže rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje odvolací súd (v zhode s odvolacou argumentáciou žalovaného) za nedostatočne, zmätočne a nepreskúmateľne odôvodnené a tým porušujúce práva žalovaného na riadne odôvodnenie rozhodnutia, a teda právo na spravodlivý proces, bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa vysporiadať s nárokom žalovaného ohľadom posúdenia jeho návrhu na započítanie sumy 8.000 eur (resp. sumy 4.000 eur) do BSM a jej vyporiadanie, ktorej zaplata, resp. náhrady sa domáhal od žalovanej, a to najmä s poukazom na všetky námietky žalovaného uplatnené v súvislosti s týmto nárokom (teda aj námietky uplatnené v odvolacom konaní). V súvislosti s vyššie uvedeným sa bude súd prvej inštancie najmä zaoberať skutočnosťou, či predmetné finančné prostriedky (alebo ich časť a v akej výške) boli zo strany žalobkyne v rozhodnom období (od novembra 2013 do júna 2014, počas ktorého žalovaný realizoval nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody - pozri vyjadrenie právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní zo dňa 30.09.2022 - č. I. 320) použité na jej súkromné účely, alebo tieto použila na chod domácnosti a výživu detí v období, kedy strany sporu nemali iný príjem, než sociálne dávky (s poukazom na nesporné tvrdenia žalovaného, že na chod domácnosti a výživu maloletých detí sa za mesiac priemerne spotrebovala suma vo výške 1.000 eur). Jeho úlohou bude zaoberať sa tým, či finančné prostriedky vyberané v hotovosti z bankového účtu žalobkyňou v rozhodnom období prestavovali sumu primeranú mesačným nákladom na vedenie domácnosti a výživu maloletých detí. Ak by došiel k prípadnému záveru, že s týmito finančnými prostriedkami bolo nakladané nad rozsah primeraných mesačných potrieb, tak uvedené posúdi s poukazom na prípadnú procesnú obranu žalobkyne v tomto smere (ako subjektu ktorého zaťažuje dôkazné bremeno preukázania toho, či finančné prostriedky boli použité na chod domácnosti a výživu maloletých detí). Rovnako tak prihliadne i na námietku žalovaného, že splátky úveru boli hradené priamo z účtu, nie v hotovosti z finančných prostriedkov vyberaných z bankového účtu zo strany žalovanej. Za predpokladu, že by došiel k záveru, že tieto sporné finančné, prípadne časť boli použité na účely domácnosti opätovne posúdi (vzhľadom na zhodné tvrdenia strán sporu) primeranosť použitia týchto finančných prostriedkov na účely vedenia domácnosti a výživu maloletých detí v rozhodnom období. Zároveň v novom rozhodnutí bude dbať, na to aby jeho rozhodnutie dávalo logické odpovede na stranami nastolené otázky resp. námietky, keď zároveň jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver ku ktorému dospeje, pričom súčasne musí dbať tiež na celkovú presvedčivosť odôvodnenia svojho rozhodnutia.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd s poukazom na citované ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, aby odstránil vytykané vady a znovu o veci rozhodol. V novom rozhodnutí sa súd prvej inštancie vysporiada s podstatnými námietkami žalovaného a rozhodnutie odôvodní spôsobom zodpovedajúcim § 220 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).